1. SAYI

ALTAY MECMUA

Türkçü-Turancı dergi

Önsöz

Altay Mecmua olarak dergimizin ilk sayısını yayınlamış bulunmaktayız. Öncelikle bu dergiye her türlü vakit ayıran herkese çok teşekkür etmekteyiz. Dergimize yazı yazması için insan ararken hepsinin Türklük ve Türkçülük bilincinde olmasına özen gösterdik. Dergimizde yazı yazan herkes bazen Türklük için acı çekerek, bazen Türklük için konuşmalar yaparak, bazense Türklüğe yazı yazarak hizmet etmiştir. Biz Altay Mecmua olarak elimizden gelenin en iyisini yaptığımızı düşünüyoruz. Bugün bu dergiyi okuyanlar yarının askerleri, öğretmenleri, avukatları, esnafları, futbolcuları, işçileri, aşçıları ve yazarları olacak kişilerdir. Gelecekte Türklüğe hizmet edecek kişilere yazılarımızı okutmak, onların bilinçlenmesini sağlamak bizim için büyük bir şereftir. Ben Flame Atsız, keyifli ve bilinçli okumalar dilerim...

TÜRKÇÜLÜĞÜN GELİŞİM SÜRECİ

Sosyal medya kullanan herkesin bildiği üzere sosyal medyada yaratılmaya çalışılan bir algı var: Türkçülük gelişemiyor, Türkçülük benimsenmiyor... Bu iddia fazlasıyla asılsız ve ciddiye alınmaması gereken bir iddiadır. Türkçülük özellikle son dönemlerde genç kesim tarafından en radikal şekilde benimsenmeye başlıyor. Şayet Türkçülüğün yavaş işlediğini varsayalım. Türkçülüğün yavaş işlemesi, yavaş bir şekilde gelişmesi Türklüğün ve Türkçülerin işine gelir.

Gökbilge Hüseyin Nihal Atsız'da bu hususta Türkçülüğün yavaş ilerlemesini doğru ve doğal bulmuştur.Yani Türkçülüğün yavaş gelişmesi ve yavaş yavaş yayılması bir eksi değil tam tersine artıdır.

Türkçülüğün gelişmesindeki en önemli unsur gençlerdir. Türkçülüğün en önemli isimlerine bakarsak hepsi Türkçülük fikir akımını çocuk yaşında benimsemiş, çocuk yaşında Türklük bilincine kavuşmuştur. Bunun için bizlerinde çocuklarımıza Türklük ve Türkçülük aşılamamız önemlidir. Birisine Türklük bilinci ve Türkçülük aşılamak için illa bizim çocuğumuz olmasına gerek yok. Türklük bilinci ve Türkçülük aşılayacağımız kişiler bazen kuzenimiz, bazen yeğenimiz, bazense kardeşimiz olabilir. Önemli olan Türklüğe doğru ve tavizsiz bir şekilde hizmet edecek dava adamları yetiştirmektir. Önemli olan Türkçülüğü genç tutmak, gençleştirmektir. Bize “60 yaşındaki bir adamın Türkçülüğü mü daha, yoksa 20 yaşındaki bir gencin Türkçülüğü mü daha işlevseldir?” diye sorsanız biz şüphesiz 20 yaşındaki bir

gencin Türkçülüğünü seçeriz. Çünkü genç bir kitle demek dinamik ve daha işlevsel bir kitle demektir.

Bizim amacımıza ulaşmamız için sadece genç kitlenin Türkçülüğü benimsemesi yetmez. Bizim amacımıza ulaşmamız için Türkçülerin harekete geçmesi son derece hayati bir unsurdur. Türkçülüğün sadece kişinin içinde yaşandığını, hiç fiile geçmediğini düşünecek olursak o Türkçülüğün Türklere bir faydası yoktur. Bize göre Türkçülüğün ilk emri: harekete geçmek ve teşkilatlanmaktır. Türkçülüğün amacına ulaşması için öncelikle Türkçü derneklerin kurulması gerekmektedir. Ülkücülük Türkçülükten daha sağlam bir fikir akımı mı? Tabikide hayır. Peki Ülkücülük neden Türkçülükten daha fazla şey başardı? Bunun sebeplerinden birisi taviz vermek olsada genel olarak Ülkücülüğün bu kadar şey başarmasının, siyaseti domine etmesinin sebebi güzel teşkilatçılıktır. Ülkücülerin başarılarından çıkıp Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşuna gidelim. Mustafa Kemal Atatürk ve Türkler nasıl başarılı olabildi? Nasıl Türkler her şeye rağmen bu kadar iyi savaşabildi? Bunun tek sebebi: kusursuz işleyen Türk teşkilatçılığıdır. Yani anlayacağınız üzere iyi bir teşkilatçılık bazen siyasi hedeflere ulaşmayı bırakın, ülke bile kurabilir. Bu yüzden Türkçülük için teşkilatçılık ve harekete geçme son derece önemli bir unsurdur.

Türkçülüğün gelişiminde dikkat edilmesi gereken şeylerdenbiriside Türkçülüğü temsil eden kitlenin kim olduğudur.
Türkçülüğü temsil eden kitle hiçbir şekilde taviz vermemelidir. Öncelikle bu yazıyı okuyan herkesin bilmesi gereken bir şey vardır: siyaset demek taviz vermek demektir. Türk siyasetindeki

milliyetçilere baktığımızda hepsinin bir noktada taviz verdiğini ve Türklüğe aykırı hareket ettiğini görebiliriz. Bir Türkçü için taviz vermek kabul edilemez bir şeydir. Gökbilge Hüseyin Nihal Atsız bu konu hakkında şu satırları yazmıştır:

“Siyasette muhabbet, hepsi yalan, palavra.

Doğru sözü “Kül Tigin” kitabesinde ara.”

Bu yüzden bir Türkçü'nün siyaset içerisinde taviz vermeden ilerlemesi gerekmektedir. Çünkü taviz vermek Türkçülüğün doğasında yoktur. Yolbaşçımız, Gökbilge Hüseyin Nihal Atsız nasıl taviz vermeden Türkçülüğün ruhunu ateşlediyse bizde taviz vermekten siyasette bir yerlere gelebiliriz. Siyasette bir yerlere gelmek için gidip direkt siyasi parti açmak yanlış olur. Türkçüler yukarıda da yazdığım üzere öncelikle dernekleşmelidir. Türkçüler önce dernekleşip sonra siyasi bir parti haline gelmelidir. Gereken kitleyi yakaladıktan sonra siyasete girmek ve siyasete yön vermek eminiz ki Türkçüler için bir çocuk oyuncağı olacaktır.

Türkçülüğün gelişmesi için sadece ve sadece siyasete girmekte önemli değildir. Türkçüler orduda, eğitimde, siyasette, sanayide, futbolda ve daha birçok sektörde de olmalıdır. Aynı zamanda her Türkçü kendi sektörünün en iyisi olmalı, en iyisi olmak için çabalamalıdır. Örneğin bir Türkçü esnaf bile olsa çevre esnaflarla yarışıp çevre esnafların en iyisi olmalıdır. Bir Türkçü öğrenciyse sınıfının en iyisi olmalı, sınıfının en iyisi olmak için çabalamalıdır. Türkçülük böylelikle her sektörde en iyi şekilde

temsil edilecektir. Bu sistem ile birlikte Türkçülük ilerleme kaydedecek ve her sektöre yayılacaktır.

Bildiğiniz üzere Türkçüler kimilerine göre hırçın ve barbardır. Bunun sebebi ise Türkçülerin en ufak bir yanlışa karşı sessiz kalamaması ve o yanlışı düzeltmek için elinden gelen her şeyi yapmasıdır. Bu bazen Türkçüleri illegal yollara itmektedir. Peki Türkçüler illegal yollarla gelişebilir mi? Biz bu soruya hayır cevabını veriyoruz. İllegal olaylar bazen bir anlık sinirle ve büyük bir olayın kontrolden çıkmasıyla ortaya çıkar. Biz Türkçülerin, Gökbilge Hüseyin Nihal Atsız gibi kaleme kağıda sarılmasını ve legal yollarla yükselmesini istiyoruz. Çünkü Türkçülük düşüncesi hiçbir Türk'e zarar vermemeyi, bırakın zarar vermeyi yükseltmeyi emreder. O yüzden bizler kendilerini solcu olarak adlandıran teröristler gibi devletin kolluk kuvvetlerine hiçbir şekilde zarar vermemeliyiz. Bizim için bu ülkenin polisi ve askeri önemlidir.

Ben Altay Mecmua'nın kurucu unsurlarından birisi olarak bu yazıları okuduğunuz için çok teşekkür ediyorum. Bu dergi bizim ölmeden önce arkamızda bıraktığımız en değerli şeylerden birisidir. Bu dergiyi bugün arkadaşlarımız, abilerimiz, kardeşlerimiz okurken yarın belkide çocuklarımız okuyacak. Değerli vaktinizi Türkçü-Turancı dergimiz Altay Mecmua'ya ayırdığınız için teşekkür ederim.

-Flame ATSIZ

ANTROPOLOJİ, KAFATASÇILIK

Antropolojinin kökenleri, 19. yüzyılın ortalarına dayanır ve ilk olarak biyolojik varyasyonu inceleyen bir bilim olarak ortaya çıkmıştır. Antropologlar, insanların fiziksel özellikleri, genetik yapısı ve kültürel pratikleri arasındaki ilişkileri anlamak için geniş kapsamlı araştırmalar yaparlar. Modern antropoloji dört ana dalda incelenir: fiziksel antropoloji, arkeoloji, sosyal antropoloji ve dil antropolojisi. Her biri insanın farklı yönlerini anlamak için farklı yöntemler ve yaklaşımlar kullanır. Irk öğrenmek için önemli 2 yöntem vardır. I. DNA testi ile, II. Fenotip tahlili ile. DNA testi kan veya saliva ile yapılır. Fenotip tahlili ise, vücuttaki etkenler ile yapılıyor. Fenotip tahlilinde şu etkenlere bakılır;

Kafatası,

Vücut Yapısı,

Göz yapısı,

Ten rengi,

Göz rengi,

Saç rengi,

Dudak yapısı,

Çene yapısı,

Kaş yapısı,

Elmacık kemikleri,

Alın kemiğinin genişliği,

Burun yapısı,

Ve Saç çıkış şekli.

Olarak XIII etken ile sıralayabiliriz. Biz konumuza gelecek olursak, fenotip tahlilinde sadece 1 etkenden ırk belirlenmez. Örneğin kafatasçılar, adı üstünde kafatasından ırk belirlerler. Mesela çok şaşıracağınız bir adam: Necip Fazıl Kısakürek bir kafatasçıdır. Ama antropoloji bilgiside hâlikulade olarak berbattır. Kendisi, Kemal Paşa'ya dolikosefal deyip, onun Slav olduğunu iddia edecek bir kapasiteye sahiptir. *"Put Adam"* kitabındaki sahife 72'de ki, kendi yazısını takdim edelim: *"1- Antropolojik yönden Mustafa Kemal'in aşırı kumrallığı, mavimsi gözleri ve özellikle de (Dolikosefal) kafatası yapısı ile Slav ırkından olduğu ortaya çıkıyor. Bu tipte birisinin Türk asıllı olması oldukça uzak bir ihtimaldir.*" Diyerek, kendi kafatasçılığını ve diğer konularda da olduğu gibi antropolojik yönden ne kadar cahil birisi olduğunu ilan ediyor. Cumhuriyet döneminde bir çok antropolog (bkz: Şevket Aziz Kansu gibileri) kafatasından ırk belirlemeye kalkmıştır. Kamâlist antropologları, neden DNA testi ile ırk tahlili yapmadınız diye kınamayacağım. Kamâlist antropologların hatası, tek 1 etkenden ırk belirlemeye çalışmalarıdır. Kendilerinin Türklere Aryan dediğini biliyoruz. Fakat hakikat değişmez. Kafataslarından ırk belirlenmez. X kişisinden örnek verelim. Yukarıda verdiğimiz etkenlerin hepsi Turanienne fenotipine ait diyelim. Bu etkenlerin hepsi Turanienne fenotipinin, fakat tek bir etkeni Turanienne değil o da kafatası. Kafatasları'nın genişliği.

Hiperbrakisefal(Ermeniler ve Arnavutlar): 90 üstü,

Brakisefal(Sarı ve Beyaz ırkda.): 80-90

Meozsefal(Akdeniz orijinli beyazlarda.): 75-80

Dolikosefal(Zencilerde): 70-75

Hiperdolikosefal(Kenya ve Avusturalya civarı): 65-70

X kişisinin kafatası, 77 olsun, yani Mezosefal (akdeniz orijinli toplumlarda gözükür bkz: Yunanlar, İtalyanlar) ama geri kalan tüm etkenleri Turanienne. 12/13 Türk, 1/13 ise fenotipsel olarak Rum oluyor. Sizce 1 etkeni Türk değil diye, onu Türklükten çıkarmak mantıklı değil mi? Ama Cumhuriyet döneminde ki antropologlar ve Necip Fazıl bir kafatasçı. Gökbakuy[1] Atsız Ata'nın, Ötüken dergisi'nin 67. Sayısında yazdığı makaleden bir parça aktaralım: *"Türkçülere faşist ve **kafatasçı** diyenlere dikkat edin. Bunların hepsi Moskova'nın satılık uşaklarıdır. Hepsi Türklük düşmanıdır."* Gökbakuy Atsız kafatasçılığa düşmanlığını bir çok makalesinde ilan etmiştir. Yolu yolumuzdur. Ben uzun olmasın diye 1 tek sözünü koydum. Makalelerini okuyup, Gökbakuy Atsız'ı anlamış olanlar zaten kafatasçılığın, Türkçülüğe yakışmayacak birşey olduğunu ve Türkçülerin kafatasçı olmadığını anlamışlardır. Cumhuriyet döneminde ki antropologlar fenotip tahlilini *"Okullarda Okutulan Tarih Kitabının I. Cildinde"* reddetmiştir. Şöyle aktaralım:

"Binaenaleyh ırki hakikatler, beşer gruplarına ait iskeletler arasındaki fiziki farklarla meydana çıkar. Bu farklar şunlarda aranır:

1. Kafatasının ve çehrenin şekli.

2. Boy.

Mühim olan ırki farika kafatasının şekli, hassaten uzunluğu ile genişliği arasındaki nispettir."

Sözleri ile, fenotip tahlilini reddetmişlerdir.

[1] Bakuy, ÖzTürkçe de, bilge demektir. Gökbilge unvanı, ÖzTürkçe kullanılarak, Gökbakuy olarak da kullanılabilir.

Tabi ki Rahmetli Afet İnan, Cumhuriyet Antropologlarına göre fenotip tahliline çok daha önem veren birisiydi. Az önce Necip Fazıl'ın kelimelerine değinmiştik. Cemal Granda'nın "*Atatürk'ün Uşağı İdim*" kitabının, 56. Sahifesinde şöyle diyor: ***"Atatürk'ün başı ölçüldü ve 81 geldi. Odadakiler sıraya girmişler, başlarının ölçülmesini bekliyorlar."*** Diyerek, Kemal Paşa'nın kafatasının ölçüldüğünü ve 81 çıktığını söylemiştir. Sayfa'nın yukarısında, 81'den yukarısı Brakisefal demiştir ama bu yanlıştır. 80 ve üstü Brakisefaldir. Dolikosefaller ise az önce belirttiğim gibi, 70-75dir. Necip Fazıl, diğer konularda olduğu gibi bu konu hakkında da cahilliğini ilan etmiştir. Açıkçası, kafatasından ırk belirlemek yerine, Türklerde kafatası olarak brakisefal görülür, kafatası sadece 1 etkendir, ırk belirleyecek kadar bir büyüklüğü yoktur demek çok daha uygun olacaktır. Gelelim Gökbakuy'un kafatasından Gökbakuy'a saldıranlara. Reha Oğuz'un, Atsız Ata'nın kafatasını ölçtüğü meçhul'dur. Kürtleşen Türkler kitabının, 204. Sahifesinden şöyle bir paragraf aktaralım:

"Prof. Dr. Reha Oğuz Türkkan, Türkçülük davasında birlikte yargılandığı ünlü Tarihçi ve Türkçü Nihal Atsız'ın kafatasını ölçtüğüne dair iddiaların doğu olmadığını açıklarken, antropologların kafatası ölçümlerinde kullandığı 'antropometri pergeli' ile Atsız'ın kafatasının ölçümlendiğini ve yeterince Türk çıkmadığını ifade etmiş, bu haber de Hürriyet Gazetesi'nde yayımlanmıştı. Ancak bu, aralarında yaşanan bir şakaydı..."

Diyelim ki Reha Oğuz, Gökbakuy Atsız'ın kafatasını ölçtü. Atsız hertürlü brakisefal kafatasına sahiptir zaten. Hazır Atsız konusu da açılmışken, yanlış yapılmış fenotip tahlillerine karşı Atsız Ata'nın en detaylı tasnifini takdim edelim:

Turanienne:

I.Kafatası, II.Vücut yapısı, III.Göz Rengi IV.Ten Rengi, V.Saç rengi, VI.Elmacık kemikleri, VII.Kaş yapısı VIII.Dudak yapısı, IX.Foldlar (Foldlar Andronovo Turanienne Fenotipinin etkeni), X.Frontal Kemiğinin genişliği, XI.Yüz yapısı, XII.Burun Yapısı

Pontid:

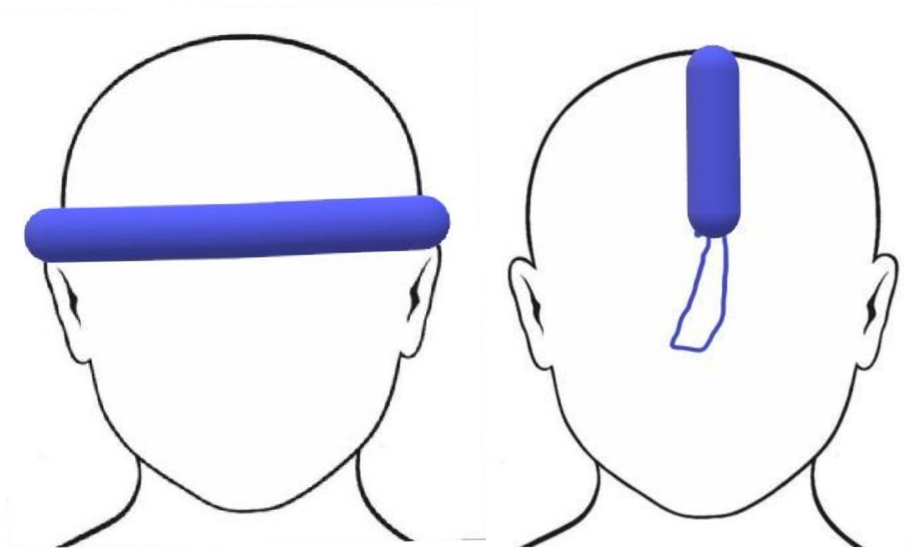
XIII.Çene Yapısı, XIV.Frontal Kemiğin 2. kez büyümesi

Gökbakuy Atsız Ata'ya, bazıları yalan yanlış fenotip tahlilleri ile saldırmaya çalışıyorlar. Atsız'ın gerçek fenotip tahlili budur. Gökbakuy Atsız'ın, ataları Çiftçioğulları Gümüşhane'de Rum manastırının tahribi ile başlar. Çiftçioğullarından önce Atsız'ın soyuna ancak devlet arşivlerinde büyük bir araştırılmaya giderse bakılabilir. Çiftçioğulları hanedanının adı zaten Torul kazasının Midi köyünde Atsız'ın ailesine 1800lü yıllarda verilen addır. Atsız'ı Rumluk ile suçlayanlar, Atsız'ın ailesine ancak 1800lü yıllara kadar gidebiliyorlar. Ondan öncesi muhtemelen İç Anadolu veya Batı Karadeniz'den göçmüş ataları vardır.

Şimdi biz, Türklerin fenotipsel özelliklerini size takdim edeceğiz.

Kafatası: Brakisefal, Vücut Yapısı: Endomorf, Göz Yapısında Fold: Var, Ten Rengi: Beyaz/Buğday, Göz Rengi: Koyu Kahverengi, Saç Rengi: Siyah, Dudak Yapısı: İnce/Orta, Çene Yapısı: Yapısız olmalı ve Çene geriliği olmamalı, Kaş Yapısı: Gür olmamalı, Elmacık Kemikleri: Çıkıntılı, Alın Kemiği: Geniş, Burun yapısı: Kemiksiz, Düz, Lephtorryen, Saç Çıkış Şekli: Düz ve dalgasız, kıvırcık olmamalı.

Elbette 1 etken Turanienne fenotipine ait değilse Türk değilsiniz diye birşey yok, bu kafatasçıların işi. Ama sizde Kamâlist Kafatasçıysanız, 1 etkeniniz Turanienne değilse kendinizi Türklükten afaroz edebilirsiniz. Kafatası nasıl ölçülür ondan bahsedelim. Normalde kafatası ***"Antropometri pergeli"*** ile ölçülür fakat Türkiyede satışı yapılmamakta. Bu yüzden 2. yöntem olarak Mezura ile ölçülür, bu nasıl yapılır? Mezura'nın başlangıç yerinden, Sağ kulağın üstünden, Alın kemiğinin altından (Burunun Başlangıç Yerinden Geçecek şekilde) geçecek şekilde Alttaki Fotoğrafda verdiğim gibi mezura ile ölçüsünü alıyoruz. (Örneğin 32,5) Ondan sonra diğer işleme geçelim, 2. fotoğrafda ki gibi, burnun başlangıç hizasından ense kökünüzün üst kısmındaki yarım daire biçimindeki oyuğun üst kısmında kafatasınızın başladığı kemiğe kadar ölçün. (Bu da 38 olsun.) Sonra 32,5 ÷ 38 yapıyoruz, 0,8552631578947368 çıkıyor, bu sayıyı 100 ile çarpıyoruz ve 85,52 sonucuna ulaşıyoruz. Kafatası ölçmeyi bilmeyip Kamâlist arkadaşlar var ise öğrenmiş oldular.

Atsız Türkolog olduğu için Antropolog unvanına da sahiptir. Atsız Mecmûa da birçok Antropoloji makalesi mevcut. Gökbakuy'a antropoloji cahili demek de Atsıza hem iftiradır hem de cahilliktir.

- Keleş Han Tanrıdağ

HASTA ADAMIN DİRİLİŞİ KURTULUŞ SAVAŞI

Giriş:

Günler ne günler, çağlar ne çağlardı…

Kapı gibi çağ açar ve kapatır, krallara taç giydirir, tahtlarına kılıçlar sokardık. Atlarımızın nal sesleri okyanuslar aşar, mızraklarımız topraklara alev saçardı. Pala bıyıklı, eğri şimşirli, yıldırım gözlü Türk akıncıları Adriyatik'ten İran sınırına koşar, dosta umut ve düşmana dehşet saçardı. Dünya nurumuzla aydınlanır, küffarın karanlığı dağılırdı. Yeniçeri üsküfünü gören hainin dizleri titrer, Türk'ün ulu hanının adını duyanların alnı secdeye inerdi. Yüzlerce yıl "muhteşem, yenilmez, korkunç, kartal, aslan, yıldırım, dev" diye lakaplar takılırdı bizlere. Kaleler, şatolar, surlar faziletimizden eğilir, menzilimize yol verirdi. Gök çadır, yer yatağımızdı. İngiliz, Fransız, Leh, Alman, İspanyol, Portekiz, Fars, Arap gibi kavimler korkumuzdan lazımlıkla gezerlerdi.

Sonra bir gün "yenilmez" adam "hasta" adam oluverdi. İçerisindeki böcekler etini, dışarıdaki sırtlanlar kıyafetini parçalamaya başladılar. Bu adam belki gerçekten hasta bir adamdı ancak o kadar büyüktü ki üç yüz yıla yakın parçalanmaya çalışılmasına, içeriden kemirilmesine rağmen bitmedi, bitmiyordu. Artık en sonunda sırtlanlar soğuk bir iklimde toplandılar "gelin biz bunu artık öldürelim sonra yiyelim!" dediler ve harekete geçtiler…

Birinci Cihan Harbi:

Osmanlı Devleti Alman ve İngiliz taraflarıyla defaatle görüşme sağlamış, patlak veren savaşın güçlülerinin tarafında olmaya çalışmıştır ancak İngiliz hükümeti ve diğer İtilaf devletlerinin tutumları, retleri bu birleşmenin önünü kesmiştir. Kimse daha bir sene evvel Balkanlarda yaman bir yenilgi alan Osmanlı ile ittifak kurmak istememiştir. Nitekim henüz Sultan Hamid tahtta iken yapılan Reval görüşmeleri ile Osmanlı mülkünün paylaşımı gerçekleşmiştir, bu kan emici devletler sömürge yarışlarında Osmanlı'dan parçalar koparmak ve kendilerine köle yapmak için kolları sıvamışlardır ancak hesaba katmadıkları şey Türk milletinin ruhudur.

Cihan harbine devletin dahil olmasından önceki süreçte başkumandan vekili Enver Paşa orduyu hızlı bir reforma sokmuştur. Ordunun gençleşmesi, kara muharebelerini daha sıkı öğrenmesi sağlanmıştır, ayrıca Alman devletinden gelen subaylar da bu konuda ciddi yardım etmişler, Almanya'dan yoğun silahlar ve yardımlar alınarak ordu hazırlanmıştır. Ayrıca neşriyatlar, mütefekkirler, kanaat önderleri ile beraber milli şuur dürtülmüş, milletin muhtevası da bu yavuz mukateleye hazırlanmıştır.

Meşhur Yavuz ve Midilli zırhlılarının Sivastopol, Kefe, Novororssiysk baskınlarından itibaren Rus devletine savaş açıldı, daha sonra sırasıyla İngiltere, Fransa devletleri Osmanlı'ya savaş ilan etti, buna mukabil devletimiz de 14 Kasım 1914'te Cihad-I Ekber ilan etti ve resmi olarak dört yıl sürecek savaş başlamış oldu. Türk devleti kimisi savunma kimisi saldırı olmak üzere yekunda sekiz cephede savaşacak, medeniyetler yarışında varlık sınavına tabi tutulacaktı. Tüm belalar üzerimize yağmur olup yağdı Arap isyanı, Ermeni ihaneti, Rum isyanı, Kürt ayrılıkçılar her yanımızı sararken İngiliz ve Fransız'ın yüzen kaleleri başkentimizin kapısı Çanakkale'ye dayandı. Soğuk iklimin sırtlanı Rus devleti ise yıllardır gözü olduğu Kafkas'lar üzerinden üzerimize akına geçti, devletimizin bu coğrafyada ilk mührü olan serhat şehirlerimize ilerlemeye başladı.

Ancak tüm bu devletler, azınlıklar beklenmedik bir direnişle, onulmaz bir kahramanlıkla karşılaştılar asırlara, çağlara, dinlere hükmeden büyük Türk milleti her taraftan gelen bu hayasız akınları tırnağıyla, dişiyle, göğsüyle karşıladı ve durdurdu. Evlatlar babalarının yanında, bebekler anaların kucağında şehit edildi ancak yine Türk durdurulamadı. Bir millet uyanmaya başlamış, atını mahmuzlayıp kılıcını bilemiş döne döne savaşıyordu. Çanakkale cephesinde, Irak cephesinde kafir İngiliz'in yalnızca güneşi değil feri de söndü, tarihinin sillesini yiyip döndüler. Filistin, Hicaz, Suriye cephelerinde kaybettik ancak onurumuzla, şerefimizle kaybettik hiçbir şeyi olmayan, yemeği olmayan, sağlık malzemesi olmayan Türk canhıraş şekilde. Böcek yiyerek, lağım suyu içerek direndi ve garbın tüm teknolojisi, imkânı, hücumu karşısında dalgakıran gibi durdu. Kafkaslarda Moskof kafiri nereye geldiğini şaşırmış bir hal aldı, halkın evlatları son güçlerine kadar direniyor, ailesini dağa gönderen her imkanla Moskof kafirine saldırıyordu. Yalnızca kendileri de değil, peçetecileri olan tüm etnik azınlıklar da aziz Türk'ün sillelerinden pay alıp tarihlerinde unutamayacakları acılara gark oldular.

Mihallerin, Turhan ve Evrenosların torunları, kıtaları kesen hakanların evlatları şanlarına, adlarına layık savaşıyorlar, düşmana kan kusturuyorlar, eğer bir zafer kazanılacaksa da bu büyük bedeller ödenerek kazanılacak, "ASLAN YATAKTA DEĞİL AYAKTA ÖLECEK!" düsturuyla tarihin altın sayfalarına zümrüt kalemle adlarını yazdırıyorlardı. Dört sene her cephesi ayrı destan, her mevziisi ayrı ibret, her siperi ayrı fazilet olan bu imtihana rağmen, tüm yenilgilere ve baskılara rağmen devletimiz ayakta kalmayı başardı, yıkılmadı. Mondros ateşkes antlaşması ile savaş durdurulurken dahi Medine'de Fahrettin Paşa, Kafkaslarda Milli Şura Hükümetleri ve Nuri Paşa'nın erleri direnişe devam ediyor, Kazım Paşa kırk film çevirerek elde silah tutuyordu, herkes şairin şiirinde dediği gibi;

"Bir bayrak dalgalansa yüceden;
"Hadi" dese birisi
Peşindeyim, vallahi peşindeyim!"

DİRİLİŞ:

Cihan Harbi'nin bitişiyle beraber anavatan Rumeli tamamen elden çıkmış, geriye yalnızca parçalanmış, fakir, aileler dağılmış Anadolu kalmıştır. İngiliz, Fransız, İtalyan, Rus, Ermeni,Yunan milletleri kutsal topraklarımızı alçakça çiğnemiş ve bize pranga vurmak istemişlerdir. Türk hakanının sarayına toplar doğrultulmuş, hükümete ihanet ve delalet içerisinde zatlar getirilmiştir. Mecliste kurtuluş fikirleri açılsa da bir yarar vermemiş, milliyetçi-ittihatçı subaylar, paşalar, siyasiler, mütefekkirler tutuklanmış veya katledilmişlerdir canını kurtarabilenler ise farklı direniş yolları bulmak için yurt dışına çıkmışlardır. Söz sahipliği ele geçirilmiş, sözcüler sindirilmiştir. Ancak vatansever paşalar bu senaryonun gerekliliklerini de hazırlamışlardır Mustafa Kemal Paşa evvelce Adana'yı boşalttırmamış, mevcut silahları halka dağıtmıştır, Teşkilat-ı Mahsusa elemanları Enver Paşa'nın emriyle Doğu cephesi güvenli olduğu için pek çok silah depolamışlardır, Kazım Paşa yine Erzurum ve çevresinde bir hat oluşturmuştur.

İşgallerden sonra Anadolu'nun muhtelif bölgeleri, dört köşesinde en çok da Teşkilat-I Mahsusa'nın girişimiyle Kuvay-I Milliye hareketi başlamıştır. Bu hareket Türk'ün ruhu, Türk'ün azmi, Türk'ün inancıdır, yiğit Türk'ün üzerindeki ölü toprağından kurtulmak için çıkarttığı eldir. 15 Mayıs 1919 sabahı şımarık, çingene Yunan ordusu büyük ağabeylerinin nezaretinde Timur'un emaneti, Osmanlı'nın ulu şehri İzmir'e çıkartma yaptı. İzmir işgali hasta adamın dirilişinin en büyük sebeplerinden biri olmuştur.

Bugün Yunan birlikleri pis ayaklarıyla şehri kirletirlerken bir Türk'ün içinde Kürşad'ın, ulu akıncıların, teginlerin, hakanların, şehit ve gazilerin ruhu belirdi Hasan Tahsin Bey belinden silahını çıkartarak diriliş ve direnişin ilk kurşununu sıkmış oldu daha sonrasında şehit edildi. Bu olay üzerine insanlığın en aşağılık medeniyetlerinden biri olan Yunan askerleri Türk milletine yaylım ateşine başladılar, Ali Nadir Paşa ve diğer Türk erleri bu gafillerce tekmelenmeye, horlanmaya maruz kaldılar. Bugün, ilk gün yekunda DÖRT YÜZ TÜRK şehit edildi. Bu olay tüm Anadolu ve payitahtı kastı kavurdu.

İzmir işgali üzerine Türk münevverler, mütefekkirler, askerler, beyler ve paşalar hep bir ağızdan halkı bilinçlendirmeye, direnişe çağırmaya başladılar. Halide Edip Hanım, Türk kadının ne kadar büyük bir varlık olduğunu gösterircesine Sultanahmet meydanında binlere bağırıyor, Kuvay-ı Milliyeciler dağlardan bozkurtlar misali haykırıyorlardı. Doğuda ve batıda, kuzeyde ve güneyde tüm kavimler, tüm canavar ve yamyamlar Türk'e katliam yaparken, öldürmeye çalışırken Türk diriliyordu.

Anadolu'nun her yerinde Müdafaa-İ Milliye, Redd-İ İlhak, Vatan, Hareket-İ Milliye, Anadolu Kadınları Müdafaa-İ Vatan, İslam Kadınları gibi cemiyetler kurularak bildiriler dağıtılmaya, direniş fikri aşılanmaya başlamıştı. Artık direnme İttihat ve Terakki fikri olmaktan çıkmış, tüm Türk ulusuna yayılmıştı. Evet halk direnecekti ancak başa bir başbuğ gerekti…

19 Mayıs 1919 günü Samsun'a bir vapur yanaştı, bu vapurdan Türk milliyetçi hareketinin başbuğu olan Mustafa Kemal Paşa iniyordu. Kendisi Vahdettin tarafından, İngiliz iş birliği ile bölgedeki direnişçi Türk kuvvetlerini durdurmak için gönderilmiş olsa da o planını kafasında çoktan kurmuştu, hasta adamı diriltecekti.

Başbuğ Samsun'dan sonra Havza'ya hareket etmiş ve burada Müdafaa-İ Hukuk cemiyetlerinin tümüne genelge yayınlamıştır, İzmir işgalinin protesto edilmesini istemiştir, zaten bu duruma hazır olan milletimiz ise Anadolu genelinde DOKSAN ALTI miting düzenlemiştir. Daha sonra Paşa hazretleri 12 Haziran günü Amasya'ya hareket etmiştir, Şark Müdafii Kazım Karabekir, Refet, Ali Fuat Paşalar ile de burada buluşmuşlar ve bir diğer genelgeyi yayınlamışlardır. İşte bu genelge milletin dirilişinin evrakı, Türk varlığının tapusu ve Türk ruhunun somut delilidir. 21-22 Haziran gecesi Cevat Abbas Bey'in kaleminden mürekkep değil, kan ve direniş damlamaktadır:

1. Vatanın bütünlüğü milletin bağımsızlığı tehlikededir.

2. İstanbul hükûmeti aldığı sorumluluğun gereğini yerine getirememektedir. Bu durum milletimizi yok olmuş gösteriyor.

3. Milletin bağımsızlığını, yine milletin azim ve kararı kurtaracaktır.

4. Milletin içinde bulunduğu durum ve şartların gereğini yerine getirmek ve haklarını gür sesle cihana duyurmak için, her türlü baskı ve kontrolden uzak millî bir heyetin varlığı zaruridir.

5. Anadolu'nun her bakımdan en güvenilir yeri olan Sivas'ta hemen millî bir kongre toplanması kararlaştırılmıştır.

6. Bunun için bütün illerin her sancağından milletin güvenini kazanmış üç temsilcinin mümkün olan en kısa zamanda yetişmek üzere yola çıkılması gerekmektedir.

7. Her ihtimale karşı bu mesele millî bir sır olarak tutulmalı ve temsilciler gereğinde yolculuklarını kendilerini tanıtmadan yapmalıdırlar.

8. Doğu illeri adına 10 Temmuz'da Erzurum'da bir kongre toplanacaktır. O tarihe kadar öteki illerin temsilcileri de Sivas'a gelebilirlerse Erzurum Kongresi'nin üyeleri de Sivas genel kongresine katılmak üzere hareket ederler.

Bu muazzam genelgenin sonucunda ilk defa milli bir mücadeleden bahsedilmiş, İstanbul ilk defa yok sayılmış, kurtuluş savaşının amacı ve yöntemi belirlenmiş ve ilk kez devlet eliyle açıktan milliyetçi beyanlarda bulunulmuştur. Daha sonrasında Erzurum'a geçildi, burada Paşa kendi ifadesiyle "sine-i millet"e çekilmiş, çok sevdiği askerlik görevinden istifa etmiştir, artık kelle koltukta savaşacaktır. Muzaffer kumandandan Kazım Paşa ise kendisine destek olmaktadır, burada düzenlenen Doğu İlleri Müdafaa-İ Hukuk cemiyetlerinin başkanlığına seçildi. Burada da Ermeni işgaline direniş ve Amerikan mandasına ret kararları alındı.

Daha sonra ivedi Sivas'a geçildi, memleketin her yanından gelen delegeler ile Meclis-İ Mebusan seçimleri yapılana dek Heyet-İ Temsiliye kuruldu, dirilen milletin en üst kurumu da oturtulmuş oldu ve on maddelik bir beyanname yine memleketin her tarafına yayıldı. Yıl sonu ise Paşa ve beraberindekiler Ankara'ya geçerek Büyük Millet Meclisini kurdular. İstanbul'dan gelen mebuslar, Heyet-İ Temsiliye mebusları ile birleştiler ve 23 Nisan 1920'de Büyük Millet Meclisi, Paşa önderliğinde toplandı, bunun neticesinde İstanbul'un etki alanı çevresiyle sınırlı kalırken milliyetçi hareket Başbuğ Mustafa Kemal Paşa önderliğinde tüm ülkenin yönetimini ele aldı, padişahında İstanbul'da olması sebebiyle bu meclis olağanüstü yetkilere sahip bir meclisti, padişah dahi emir geçiremeyecekti. Meclisin toplanmasını takiben silahlı mücadele de fiilen başladı. İstanbul'dan, Karadeniz'den akın akın insanlar cephelere silahlar, toplar, mermiler taşıyorlar

topraklarda fabrikalar, üretim haneler kuruluyor ve orduya hizmet ediliyordu.

Türk milleti her azasıyla, her yaşıyla uyanmış, dirilmiş, yumruğunu sıkmış ve harekete geçmişti. Çocuğunu kundaklayan yardıma koşuyor, sütten kesilmemiş balalar büyük bir olaya şahitlik ediyorlardı. Öldü denilen Türk'ün destanını hep beraber izliyorlardı. Mim Mim, Karakol, Hamza gibi gizli cemiyetler işgal kuvvetlerine rahat vermiyor, kan içiriyorlardı. Ele geçirdikleri tüm ganimetleri Anadolu'ya gönderiyorlardı, tekkeler, dergahlar bu direnişçilere yardım ediyorlar, Mevlevi alayları mücadeleye ilahilerle katılıyorlardı. Reisler takalarla silah kaçırıyorlar, Türklüğün hakkını veriyorlardı.

İlk olarak Moskof hükümetinin yıkılması ve SSCB'nin kurulması sebebiyle arkasız kalan Ermeniler Kazım Paşa önderliğindeki Türk kuvvetleri tarafından on gün gibi kısa bir sürede vatan topraklarından atıldılar bu yenilgiden sonra korkan Ermeni milleti kendi isteği ve arzusuyla Gümrü Antlaşmasını imzaladı, bu antlaşma uluslararası arenada Büyük Millet Meclisi ve milliyetçi hareketin elini kuvvetlendirdi. Kazım Paşa bu zafer üzerine asayişi sağladıktan sonra hızla ilerlemekte olan Yunan'a karşı batı Anadolu'ya birlik kaydırdı. Güney cephesinde aziz ve mübarek Türk insanı bir milli şuur patlaması yaşayarak Kuvay-ı Milliye altında örgütlendi ve direnişe geçti Maraş'ta Sütçü İmam, Urfa'da Ali Saip, Tayyar Rahmiye, Şahin Bey, Şehit Kâmil, Tufan Bey gibi önderlerin azim, kararlılık ve iman ile attıkları baskınlarla Fransız, Ermeni, Cezayir lejyonları bozuldu. Türk taşla, kazma ve kürekle bu yamyamları vatanından kovuyor, döne döne çarpışıyor destanlar yazıyordu. Garba medeniyet dersi veriyor, fert fert destanlar yazıyordu. Fransız bu baskılara dayanamayıp Büyük Millet Meclisi ile Ankara Antlaşmasını

imzaladı ve güneye çekilmek zorunda kaldı, milletin bağımsızlığını yine milletin azmi ve sebatı kurtarmıştı.

Güneydoğu bölgesinde ise Özdemir Bey İngilizlere hücum etmiştir. Yine gönüllü Kuvay-I Milliye erlerinin destanlar yazdığı bu cephede Kürdistan için isyan etmiş olan Mahmut Berzenci'de Özdemir Bey'in tarafını tutmuştur. İki milis kuvvet Derbent bölgesinde kafir kuvvetlerini kırmış ve İngiliz kuvvetlerini büyük bir mağlubiyete uğratmışlardır ve Süleymaniye'yi almışlardır. Ancak sonunda birliklerinin diğer bölgelere dağılmasıyla beraber Özdemir Bey yenilgiye uğramış ve birlikleriyle İran'a çekilmiştir.

İşin en çetin, en zorlu yanı ise batı cephesidir. Burada Yunan ilerleyişinin durdurulması Ali Fuat Cebesoy ve Çerkez Ethem komutasındaki Kuvay-ı Seyyare birliklerinin Gediz harekâtı olmuştur. Gediz harekâtı işgalden beri süregelen Yunan işgalini kırmış ve geri çekilmelerini sağlamışlardır daha sonra düzenli ordunun kurulmasıyla beraber çete savaşları sona ermiş ve düzenli ordu savaşları başlamıştır. Batı cephesi kumandanlığına İsmet İnönü'nün atanmasından sonra Ocak 1921'de ve Mart 1921'de yapılan İnönü muharebeleri neticesinde ise Yunan ilerleyişi kesin olarak durdurulmuştur. Bu zaferler düzenli ordu fikrinin ispatı olması hasebiyle de önemlidir. Bu zaferleri gören ve çete savaşına ısrar edenler hemen gelip düzenli orduya katılmışlardır. Temmuz 1921'de Yunan birlikleri bir taarruza daha geçmiş ve Kütahya-Eskişehir savaşlarında Türk ordusunu bozup tam çevirecekken Paşa'nın ve Fevzi Çakmak'ın idareyi bizzat ele almasıyla geri çekilmek zorunda kalmışlardır. Türk ordusu Sakarya'nın doğu kıyısına çekilmiş ve toparlanmıştır, yenilgi üzerine BMM başkenti taşımayı teklif ettiyse de tüm dünyanın karanlığına aydınlık saçan bir avuç kellesi koltukta Türk ve başbuğları bunu reddetmiş en başta çıktıkları direniş yolunu burada da göstermiştir.

Bu savaştan sonra Paşa hazretleri ve meclis Tekalif-İ Milliye kararlarını yayınlamıştır, bu kararlar Türk milliyetçi hareketinin ve Kurtuluş savaşının dönüm noktalarından biridir. Gözleri dolduran bu kararın sonuçları ise insanın tüm duygularını şahlandıracak derecede muazzamdır. Bu kararlardan sonra Türk halkı elinde avucunda ne varsa memleketin her yerinde toplamaya başlamıştır, kimisi ayağındaki çarığını, koca neneler başındaki yaşmağını, küçücük çocuklar ellerindeki oyuncakları, analar babalar evlatlarının rızıklarını ortaya koyup millete harcamışlardı İstanbul'da dahi binlerce insan sıraya girmiş cebinde cepkeninde ne varsa ortaya koymuştur, fakir ve çulsuz Anadolu halkının aslında ne kadar zengin olduğu böylece gösterilmiştir. Halide Edip Hanım ve yanındakiler Ankara'da hanımları toplayıp onlarla da bir kongre yapmışlar ve aralarında paralar toplamışlardır. Halk öküzünü, katırını, arabasını, her şeyini vatana hediye etmiştir. Türk milleti son katresini de artık vatan için vermiştir, artık verecek bir şeyi kalmamıştır.

Bunu çok iyi bilen ve tek şansı olduğunu kavrayan Türk ordusu ise gördüğü teveccühün hakkını vermek için kılıç değil diş, tırnak bilemiş ve bir ay boyunca hazırlanmıştır. Yunan ordusu komutanı General Papulas ordularına Ankara'ya harekât emri vermiştir, Yunan ilk önce kuşatma harekâtı denediyse de Paşa'nın orduyu çok geniş bir alana yaymasından dolayı başarılı olamadılar. Paşa hazretleri burada meşhur "hattı müdafaa yoktur, sathı müdafaa vardır! O satıh bütün vatandır!" emrini verdi ve Türk birliklerinin bir kısmı çekilse de diğer kısım yerinde kalmayı başardı, Yunan ordusu ilerliyordu ancak bilmeden bir tuzağa, Türk'ün bin yıllık kapanına giriyordu. Herkes dişlerini sıkıyor, sinirlerini geriyor ve bu harekatın sonucunu bekliyordu.

Yunan kıskaca girince 10 Eylül'de bizzat Paşa komutayı devralarak muazzam, muhteşem bir Türk taarruzu başladı. Bu taarruz Viyana'dan beri üzerimize gelen batının ders alma, katledilen binlerce Türk için öç alma, talihin rahmini kurutma, varlık taarruzuydu. Rumeli akıncıları, Malkoçoğluları, Turhanlar, yeniçeriler, ağalar, beyler, Gazi Osman Paşa'lar, Abdül Ezel Paşa'lar, Merzifonlu Paşa'lar, Sultan Fatih, Sultan Süleyman mezarlarından ayağa kalkmış bu büyük cengi, bu kahramanlık ayinini seyrediyorlar, ruhlarını Başbuğ Mustafa Kemal Paşa'nın ruhunda birleştiriyorlar ve intikam almanın keyfini yaşıyorlardı. Büyük Başbuğ taarruz emrini verdi, Türk birlikleri yavuz bir hınçla atılarak kafiri Eskişehir- Afyon civarına kadar kovdu, Yunan'ı büyük bir dumura uğrattı. 10'unda başlayan harekât 24 Eylül'e kadar devam etmiş, Sivrihisar, Bolvadin, Aziziye, Çay ve çevreleri kafir işgalinden kurtarılmıştır. Bu muharebe Türk'ün varlık kavgası olmuş, Paşa hazretlerinin tabiriyle "Sakarya Melhame-İ Kübra'sı" olarak tarihe geçmiştir, çok sayıda subayımızı ve askerimizi kaybetsek de kafir azmi kırılmış, yüreklerine korkular salınmıştır. Bu savaştan sonra da Paşa hazretlerine Gazi unvanı verilmiştir. Artık o büyük şahıs Gazi Paşa hazretleri olmuştur.

Memleketin her yerinde bu savaşta şehit olanlar için mevlitler okunmuş, zafere inanç tazelenmiş, işgal altındaki İstanbul'da dahi nümayişler tertiplenmiştir. Bu büyük zafer üzerine Yunan arkasındaki İngiliz desteğini kaybetmiş, uluslararası ilişkilerde BMM'ne bakış tamamen değişmiştir.

Yenilgiden sonra Yunan tarafı toparlanmaya çalışırken Türk tarafı yoğun çalışmalara başladı Fransa ile imzalanan Çukurova Antlaşmasından sonra bu devletin bıraktığı silahlar teslim alındı, emperyalizme karşı savaşıldığı için Sovyetler 'den destek alındı,

Hindistan Müslümanları ve antiemperyalist Gandi yanlıları Anadolu'ya yardımlar gönderdi, yeniden seferberlik ilan edilerek son kez silah altına alınmalar gerçekleşti.

Gazi Paşa hazretleri kurmayları ile toplantılar yaptıktan sonra taarruz gününü 26 Ağustos 1922 olarak belirlediler. Türk'ün zaferler ayında, uğurlu ayda ecdatları gibi tekrar destan yazma niyetindeydiler. Yunan tarafı geçen süre içerisinde çok güçlenmişti, tahkimatlarını sağlam yapmıştı, bu tahkimatların çok büyük kayıplar veremeden aşılamayacağını söylüyorlardı. Ancak imamlı Türk'ü durdurabilecek hiçbir güç, hiçbir tahkimat, hiçbir sur yoktur.

26 Ağustos 1922 senesinde tüm nefesler tutuldu yine aynı tarihe gelinen Malazgirt zaferinin ruhuyla "gitmiyoruz" şiarıyla sabah 05.30'da harekât başladı. Yoğun bir top atışı ile düşman mevzileri deliniyor, Yunan'a ölüm kusuluyordu. Topların gümbürdeyişi musiki edasıyla askerlere heyecan veriyordu, Türk piyade hücumu akşama kadar sürdü birçok yer geri alındı, yer yer taarruz durdurulduysa da aksamadan devam etti, akşam saatlerinde Yunan iletişim hatları da kesildi. Ertesi sabah 27 Ağustos'ta tüm tepeler tek tek düşüyor "Allah, Allah" nidaları yeri göğü inletiyordu, Gazi Paşa ve tüm kurmay heyetinin nefesleri kesilmiş, nefessiz idare ve sevk ediyorlar beyinlerini en karanlık yerlerine kadar kullanıyorlardı. Bu taarruz son yumruk olmalıydı, öğlene doğru Yunan cephesi tamamen yarıldı, Türk süvarileri Yunan'ın gerisine sarkarak tepelerine karabulut gibi indiler, Türk akıncılarının kılıçları havada kavisler çizerek kafirin tepesine iniyor, asil atları Yunan'ı geriye doğru kovalıyordu. 28 Ağustos gününe kadar kaçanların takibi, cephenin dağıtılmasıyla devam eden süreç Başkomutanlık Meydan Muharebeleri dediğimiz savaşlar bütününe dönüştü, bu savaşlar neticesinde 30 Ağustos

günü Yunan palikaryasının son orduları kuşatılmış ardından ise tamamen imha edilmiştir bu hücumda Gazi Paşa üç yüz yılın sinir boşalmasını yaşamış ve bir kayanın tepesinden haykırmıştır "Hacianestis! Mağrur kumandan! Gel de ordularını kurtar!" ve batının şımarık çocuğu sağlam bir Türk sillesi yiyerek gerisin geriye kaçmaya başlamıştır.

Bu muazzam zafer ardından Gazi Paşa hazretleri Türk ordularının başına geçti, Türk tarihinin en büyük sayfalarına geçecek o muazzam emri verdi "ordular, ilk hedefiniz Akdeniz'dir, ileri!" Başbuğlarından ulu buyruğu alan Türk erleri şimşek gibi hücuma geçtiler. Türk tarihi şahlandı ve 1 Eylül'de Uşak'ı, 2 Eylül'de Eskişehir'i, 6 Eylül'de Balıkesir ve Bilecik'i, 7 Eylül'de Aydın'ı, 8 Eylül'de Manisa'yı geri aldı ve 9 Eylül'de İzmir'e girdi. Küffarı geldiği yerden tekrar Ege'nin soğuk sularına döktü. Üç yüz yıl sonra ilk defa Türk ordusu büyük bir meydan muharebesi kazandı, 150.000 km2 bir alan on dört gün gibi kısa bir süre içerisinde geri alındı ve Türk'ün varlığı, haysiyeti kurtarılmış oldu.

KAPANIŞ

İşte kıymetli okurlar size hadsizce kısaltarak Kurtuluş Destanı'nı anlatmaya çalıştım, bunların hepsi birkaç adamın ve hanımın bir karar alıp 19 Mayıs 1919 senesinde Samsun'a çıkışlarıyla başlamıştır. İnanç, azim, sebatın önemini bize ve tüm aleme ispat etmiştir. 19 Mayıs 1919 yalnızca bir bayram, bir laiklik ögesi, değil bir milletin var oluşunun başlangıcı, bir talihin terse dönüşü, milli şuurun ayaklanışı, milli kimlik hafızamızın yapıtaşıdır. Türk'ün bıçak kemiğe dayanınca sergilemesi gereken tavrın timsalidir. "Keşke Yunan Galip Gelseydi!" diye inleyen ruh

hastalarına ve onların dedelerine vurulan en sert tokattır, bu vesileyle huzurlarınızda bir kez daha:

Hasan Tahsin Bey'e

Topkapılı Cambaz Mehmed'e

Kara Kemal'e

Yenibahçeli Şükrü'ye

Yüzbaşı Seyfettin'e

Eyüp Bey'e

Yahya Kaptan'a

Ali Çetinkaya'ya

Şahin Bey'e

Sütçü İmam'a

Topal Osman'a

Yörük Ali'ye

Çete Ayşe'ye

Kara Fatma'ya

Nene Hatun'a

Halide Hanım'a

Gördesli Makbule'ye

Halime Çavuş'a

Şerife Bacı'ya

Rauf Orbay'a

Kazım Karabekir'e

Fahrettin Altay'a

Fevzi Çakmak'a

Sakallı Nurettin'e

İsmail Hakkı Bey'e

Reşat Çiğiltepe'ye

Fuat Cebesoy'a

Gazi Başbuğ Mustafa Kemal Paşa'ya ve isimlerini sayamadığımız tüm kahramanlara binlerce kez selam olsun....

-Rauf KÖSE

KURUCU BABALAR

Osmanlı İmparatorluğu'na saygı ve sevgi hissediyoruz. Fakat aslında, Osmanlı İmparatorluğu'nun yarattığı sonuçlara şiddetle karşı çıkıyoruz. Osmanlı İmparatorluğu ve ilkeleri, her ne kadar ırkçı kurallar koysa da ırkçılığın temeli olan ırk saflığını bir kenara bırakmıştı. Bu yüzden Türkiye başından beri, Sovyetler

Birliği'nden farksız bir şeye, milletler hapishanesine dönüşmeye mahkumdu.

Kurucu Babalar'a (Cumhuriyet Devrimcileri) da saygı ve sevgi hissediyoruz. Kurucu Babalar da Osmanlı İmparatorluğu gibi bir dizi ırkçı politikalar gütse de yeni kurulan ve varlığı tehlikede olan bir devlete sahip oldukları için radikal hale gelemediler. Bu onların hatası mıydı yoksa onlardan yapılması çok güç şeyler mi istemiş olurduk bilemiyoruz. Bunu okuyucunun yorumuna bırakmak istiyoruz.

Bu ülkenin temelinin -Anayasanın- özüne kadar çürümüş olması en büyük sorundur. En başından beri umutsuzca çürümüş durumda. Kötü bir temel üzerine bir ev inşa etmeyeceğiniz gibi, kötü bir Anayasa üzerine bir toplum inşa etmemelisiniz. Evin malzemeleri ne kadar iyi olursa olsun, kötü temel evi lanetler ve mahveder. Cumhuriyetçilik, demokrasi ve ulus devlet gibi kavramları ırksal değerlerle birleştirdiğinizde, esasen petrol ve suyu karıştırmaya çalışıyorsunuz. Irkçılık ile bu kavramlar ölümcül düşmanlardır! Her şey batmaya mahkum ve sonunda toplumun kendi içine çökecek.

Cumhuriyetçilik, demokrasi ve ulus devlet gibi kavramları ırksal değerlerle birleştirdiğinizde, esasen petrol ve suyu karıştırmaya çalışıyorsunuz. Irkçılık ile bu kavramlar ölümcül düşmanlardır! Her şey batmaya mahkum ve sonunda toplumun kendi içine çökecek.

Demokrasinin doğası gereği, halkı temsil etmeyi amaçlayan milletvekilleri, sonunda elitleri ve kendilerini temsil etmeye başlarlar. Siyasi hanedanlar ve rüşvet yoluyla olabildiğince yozlaşırlar.

Türk estetiği, Türkiyecilikle iç içe geçmiş durumda yani tekrar yağ ve suyu karıştırmaya çalışıyorlar. Bu, Sovyet estetiğini Nasyonal Sosyalist estetiğiyle birleştirmeye çalışmak gibidir; kafası karışık, aidiyet duygusu olmayan bir toplum yaratmaya mahkumdur.

Basitçe söylüyoruz; her iki devrim de başarılı ve gurur okşayıcı fakat ırkımız adına uzun vadeli bir intihar girişimi idi... Osmanlı İmparatorluğu ve Türkiye Cumhuriyeti. Her ikisinin de ırkımız için yarattığı sorunları tespit ediyor ve çözüm arıyoruz. Her iki devrim de doğal düzeni reddetti. Osmanlı İmparatorluğu'nu ve Cumhuriyet Devrimi'ni kutlarken bir yandan da ırkımıza verdikleri zararı analiz etmek hakkımızdır. Her ne kadar belli oranda ırkçı kurallar ve olgular barındırsalar da, her iki devrim de bizim ırkçı görüşümüzü tamamen karşılayamamaktadır.

Irkçılık, ırkına duyulan aşktır. Fakat diğerleri için tam tersini hissederiz. Yahudi, Kürt, Arap, Zenci hatta ve hatta ırk hainleri; düşmanlarımızı yok ettiğimiz kılıcın tadına bakacaktır. Hepsi sonunda hakkı olanı alacak...

-Yazgan

SİYASİ ÜMMETÇİLİK

Ümmetçilik TDK Sözlüğe göre; Müslüman nüfusun yoğun olduğu tüm ülkelerin tek bir çatı altında birleştirilmesi düşüncesidir.[1] Ayrıca İslam da Ümmetçilik terimi sıkça kullanılmaktadır. Mesela Kuran-ı Kerim de ümmetçiliğe dair, pek çok yazı bulunmaktadır. *Hep birlikte Allah'ın ipine (Kur'an'a) sımsıkı sarılın. Parçalanıp bölünmeyin. Allah'ın size olan nimetini hatırlayın. Hani sizler birbirinize düşmanlar idiniz de O, kalplerinizi birleştirmişti. İşte O'nun bu nimeti sayesinde kardeşler olmuştunuz. Yine siz, bir ateş çukurunun tam kenarında idiniz de O sizi oradan kurtarmıştı. İşte Allah size âyetlerini böyle apaçık bildiriyor ki doğru yola eresiniz*.[2] Veya, *Mü'minler ancak kardeştirler. Öyleyse kardeşlerinizin arasını düzeltin. Allah'a karşı gelmekten sakının ki size merhamet edilsin*.[3] Gibi Kuran-ı Kerim'in içerisinde fazlaca Ümmetçilik terimine dair ifade bulunmaktadır.. (Herkesin dini kendinedir. Bir kişinin; İnancına, yaşam biçimi vb. Şeyler kimseyi rahatsız etmemelidir. Ama başka birisinin yaşamını kısıtlıyorsa rahatsız edebilir.) Gelelim bu Ümmetçiliği sömürenlere. Bu sömürüyü yapan kişiler kendilerini çok üst düzey biri olan tanıtırlar. Ancak kendileri yalancıdır. Birkaç örnek vermek gerekirse; ***KUMARBAZ, FESLİ*** vb. Kişiler örnek verilebilir. ***KUMARBAZ*** beyin hayatı anlatıldığı gibi, eskiden kumarbazdı sonra bi hocayla tanıştı İslam'a döndü gibi bir şey söz konusu değildir. Tôvbekar ***KUMARBAZ*** beyi 23 Mart 1951 Tarihinde kumarhane de basılmıştır.[4] Bu olay size yetmediyse,l Kumarbaz beyin dolandırdığı, en dürüst insanlardan biri olan Atsızın Osman Nuri Kurtbeğe yazdığı, bir mektupu göstermek en iyisi olacaktır.

"Azizim Osman Nuri Kurt Beğ,

15 tarihli mektubunuzu aldıktan sonra adresinize, arzunuz üzere, 5 tane Ötüken gönderdim. .... herzelerini başkaları da yazdı. O herif bizim memleketin sayılı kumarbaz ve dolandırıcılarından biridir. Yine en az beni dolandırdı: 200 lira. Avukat İsmet Tümtürk'ü 500 lira dolandırmıştır. Kumarhanede yakalandığını da vaktiyle gazeteler yazmıştı. Tam bir din istirmacısıdır. Ziya Gökalp dindar bir adamdı. Şiirleri arasında münacaatlar vardır: Hakkın muradı Halktan fırladı. Açtık cihadı, Allahu Ekber gibi pek çok manzumesi vardır. ***KUMARBAZ*** *gibi 'Kadın Bacakları' diye şiir yazmamıştır. Türkçülüğün kökünü kazımaya gelince onun gibi ………. haddi değildir. Ziya Gökalp, İstanbuldaki Fransız Hastahanesinde öldü. Allah'a küfrettiğini kim, hangi kadın duymuş? İftira, yalan dedin mi o ……. tümendir. Ömrü boyunca ahlâksızlıkla geçmiş bir …….. başka şey beklenmez. Zaten deli herifin oğlu idi. Evlerinde Hülleci oturur ve deli herif ……… anasını her boşayışta bir gecelik Hülleciye nikâh ettikten sonra boşatıp yine alırdı. Böyle soysuz bir ailenin veledidir. İt ürür, kervan yürür deyip geçmeli. Aldırmamalı. Selâm ve sağlık dileklerimle. Tanrı Türk'ü Korusun."5*

---

[1] https://sozluk.gov.tr/ (Erişim tarihi 9 Haziran 2024)

[2] Al-i İmran Suresi, 103. Ayet

[3] Hucurat Suresi, 10. Ayet

[4] Milliyet Gazetesi,24 Mart 1951 s.1-2, Akşam Gazetesi 24 Mart 1951 s.1-2

Bu para günümüz için pek bir anlam ifade etmiyor olabilir, ancak o dönemlerde iyi bir tutardı. Dolandırma olayının tam tarihi belli değil ancak, Atsızın yazdığı mektupun tarihine göre hesaplamak gerekirse: Şimdi Atsızın o dönem çıkardığı Ötüken dergisinin bir adeti 150 kuruştu, 200 TL ile 133 adet Ötüken dergisi satın alabilirdiniz o mektupun yazıldığı dönemde. Bu şahıs İslamcı olmasına rağmen İslamla çelişkili yaptığı işlere biraz daha örnek eklemek gerekebilir.

"Hasan Bağcı, makale serisinin sonuna Türkçüleri ilzam etmek için üstadları Necip Fazıl Kısakürek'in bir parçasını almıştır. Biz o üstadı tanırız, 1945'te meşhur Irkçılar - Turancılar davasından beraat ettiğimiz zaman biz Türkçüleri evine davet ederek mükellef bir rakı ziyafeti çekmiş ve kurucusu olduğu Büyük Doğu Derneğiyle birleşmemizi teklif etmişti." [6]

Atatürkü maske etmek suretiyle, Türk milletini dolandırmaya çalışması kendisiyle çeliştiğini göstermektedir. Zira İslam dininde dolandırıcılık yasaktır. Nerde dolandırdı diye hala soruyorsanız, Büyük Doğu dergisinde yazdığı o meşhur yazısını göstermek daha iyi olabilir.

"Bir gün Atatürk dirilecektir!!!

Evet, laf ve hayal, yahut fikir ve remz aleminde değil, doğrudan doğruya madde ve hakikat dünyasında Atatürk hayata dönecektir!!! Bir gün Atatürk, Etnografya müzesindeki taş sandukasının kapağını omuzlarile kaldırıp, eski vaziyetten şakuli hale geçecek; ve sırtında mareşal üniforması, Ankara da Atatürk

bulvarında görünecektir!!! Bir gün onu, kafuriden yontulmuş asil ve mevzun parmaklarile kılıcının kabzasını kavramış, zarif ve ince endamile bir masaya eğilmiş ve gök gözlerile dünya haritasını süzmeğe başlamış olarak göreceğiz!!! Bugün, dünya muhasebe ve muvazenesinde Türk milletine ait hakların terazi kefesinde görüneceği andır!!! İşte o gün başımızda bulunacak olan şahsiyet, günün gerektireceği üstün kurtarıcılık vasıflarına göre, ruhile olduğu kadar maddesile de Atatürk'ten başkası olmayacaktır. Zira, Türk milletinin içindeki Aatürk'lerin harekete geçmelerile, onun sandukasını devirip bu Atatürk'lerin derisi içine yerleşmesi ayni ana rast gelecektir!!!" [7]

Üstadımızın fikirleri değişiyor, Atatürk'e karşı tavır alıyor vs. Gibi argümanlarla karşımıza gelen pek çok insan olacağını biliyorum. Hatta bu durumu Atsızın Atatürk hakkındaki fikirlerinin zamanla değişmesk gibi bir tarafa çekmeye kalkacak insanların olacağını biliyorum. Peki bu şahıslar Atsız hocayı argüman olarak kullanırken Atsızın Atatürk hakkındaki fikirlerinde dürüst olduğunu unutucaklar. Dürüst olduğunu kanıtlmak gerekirse, Büyük Doğu Dergisi hakkında 1944 yılında hazırlanan raporunu ortaya koyarız.

"Bu, din mayalı "bir oluşa varma veya bir varışı oldurma" bütün yazılarda bazan gizli bazan apaçık daima ön plandadır. Meselâ; 10 uncu sayıda "Atatürk dirilecek. işte o gün başımızda bulunacak olan şahsiyet kurtarıcılık ruhiyle ve maddesiyle de Atatürkden başkası olmıyacaktır." diyerek maksadını Atatürk adiyle maskeliyor. Daha sonraki sayılarda pervasızca bir yazılış buluyoruz. Muhtelif sayılara serpilmiş olan bu yazılardaki bazı

[5] Nihal Atsızın,Osman Nuri Kurt Beğe gönderdiği,23 Şubat 1972 Tarihli Mektup.

[6] Ötüken Dergisi,Kasım,1970,s.7

[7] Büyük Doğu Dergisi,19 Kasım 1943, s.2

parçaları bir araya getirmekle; pervasızlığın hadsiz ve hudutsus olduğu da ayrıca görülür; Meşrutiyetten cumhuriyete ve cumhuriyetten ikinci dünya harbine gelinciye kadar süren üç merhale, ufak tefek kemiyet farklariyle, hesapsıs ve kitapsız batıya hayranlık, dünyayı nefsini müşahede altına almamak hastalığının yekpareleştiği bir bütündür. Ve işte şimdi bu hengâmenin fikri ve ahlâkî buhran hengâmesinin ta merkezindeyiz." [8]

Atsız hakkında Atatürk'ü gizlice kullanıyor gibisinden devlet tarafından çıkarılan bir rapor bulunmaktadır? Peki sözde Üstad **KUMARBAZ** bey için böyle bir rapor yazıldımı? Cevap evet. O halde sözde üstadın övdüğü Said-î Nursi'ye girmeden.. (kendisi Kürt teali cemiyetine üyedir.)

Bu Fesli bey Fetö'ye düşmandır. Buna hiç birimizin itirazı olamaz ancak bu fesli bey Türk Milletini değil, Ümmetinin menfaatini düşünmektedir hatta kendisi vaktinde Büyük Ortadoğu Projesi (BOP) için ABD'ye rapor verdiğini itiraf etmiştir. [9]

Fesli beye kalsa halife ABD'ye kukla olsada gelse İslam için hizmet olur.[10]

Kendisi Amerikancı olduğunu iyice beli etmek için CHP'nin günah galerisinden sayfalar adlı kitabında Samanyolu TV'den kaynak kullanmıştır. Samanyolu TV'nin yaptığı haberlerin başlıkları genel olarak; Kuran sayfalarından yapılan şapka, Mağaralara gömülen kuranlar vb. Başlıklar bulunmaktadır [11] Ek olarak bu **FESLİ** koçan Sebil dergisinin 204. Sayısında Fetullahçı Sızıntı dergisinin reklamını yapmıştır. "*Fettullah'ın talebeleri, 1979 Şubat ayı başından itibaren "SIZINTI" adıyla aylık bir dergi çıkarma- ya başladılar. Her yaşa hitap eden bu dergi İzmir'de*

çıkıyor. Haberleşme adresi: (502/2 sokak No. 39 Bahçelievler-IZMİR)dir. Resimde derginin birinci sayısınını Kapağı görüyorsunuz.” [12]

Bu şahıs F*TÖCÜ olmamasına rağmen, niye böyle şeyler yaptığını bilmemekteyiz. Ancak bazı şahıslar yine Atsız Hoca üzerinden bize saldırmaya kalkacak; Onlar, Fesli koçanla Atsızı Arkadaş sanacak kadar beyinleri küçük olan kişilerdir. Onlar Atsızla Fesli Koçan arasındaki ilişkiyi ahbaplık gibi lanse ederler, ancak aralarındaki bağın kuvvetli olduğuna dair doğru dürüst delil sunamazlar. Ayrıca Atsızın, “Nurculuk Denen Sayıklama” ve “İslam Birliği Kuruntusu gibi makaleleri vardır.

-Eren ÖZTÜRK

[8] BCA, 030-10-86-570-4

[9 ve 10] https://youtu.be/YU7DN0e0VH8?si=asLdek-RxeMOBuZ3

[11] Fesli Koçan, CHP'NİN Günah Galerisinden Sayfalar,Sebil Yayınevi,s.57,58,59,60.

[12] Sebil Dergisi,204. Sayı

TÜRKÇÜLÜK NEDİR?

Türkçülük demek;

Türklük fikriyatını, Türklüğün çıkarını, Türklüğün geleceğini her şeyden üstün tutmak ve bunun için çabalamaktır. Türkçülük zihnen ve ruhen Türk kalabilmektir.

Kimlere Türkçü denir ve kimlere Türkçü denmemelidir?

Zihnini ve fikrini tüm yabancı tesirlerden silmiş, tüm yabancı kaynakları reddetmiş, Türk gibi yaşayıp Türk gibi ölen kişilere Türkçü denir. Türkçülüğün ilk şartı tüm yabancı tesirleri silip atmak ve öz benliğini diri tutmaktır. Zihninden yabancı tesirleri silen ve Türklüğü hayatının baş merkezi hâline getiren kişi Türkçü olur ama bunlarda yeterli gelmez bir şart daha vardır ki Türkçülük fikrinin gelişmesini sağlar bu fikir ise kişinin kendini geliştirmesidir. Türkçü birey zihnine yerleştirdiği Türklük fikrini geliştirmekle mükelleftir. Bu fikri geliştirmek için birey ilim öğrenecek, hobi edinecek, boş işlerden uzak kalacak, eğlenceye düşkün olmayacak ve ilime aç olacaktır. Türkçü birey bulduğu her kitabı, her makaleyi, her yazıyı büyük bir gayretle okuyup kendisini geliştirmelidir. Okumayan ilim öğrenmeyenden milliyetçi olunmaz. Türkçü birey kendisini geliştirdiği zaman Türkçülüğün ikinci şartını gerçekleştirmiş olur ancak bu da yeterli değildir çünkü bu bilgiyi aynı zamanda hayatına uygulayıp yayması gerekir. Kendini geliştiren Türkçü birey bu şekilde çevreye örnek olup öğrendiklerini eşe, dosta, akrabaya

anlatmalıdır ve çevresine kitle toplamalı yani teşkilatlanmalıdır. Düşünce ve fikrini teşkilatlı biçimde çevreye yansıtan kimse gerçek bir manada Türkçü olmuş olur.

Kimler Türkçü değildir?

Serkeşlik eden, ilimden uzak kalan, tembellik eden, kulaktan dolma bilgilerle etrafa haykıran kişiler Türkçü değildir birer gösteriş budalasıdır. Türkçü bir kimse gösteriş ve kulaktan dolma bilgilerle eşeklik edip etrafa haykırmaz. Türkçü birey ahlâkın en yüksek zirvesini yaşar ve ömrünü bir ülkeye adar, yeri geldiğinde ağır başlı örnek kimse olur. Birde bazı kimseler vardır ki kurt postuna bürünmüş çakaldır. Bu kimselerin nemenem karaktere sahip olduğunu anlamak için etnik kökenlerine bakmak yeterlidir çünkü bazı kimseler vardır ki Türk olmadığı hâlde Türkçülük anlatır.

Türk Kültür Müdafaası

Türk Kültürü içerisinde savaşı, barışı, sanatı, ahlâkı, huzuru ve dini barındırır. Seküler çevrelerin zannettiği gibi din kişisel değildir bir kültür ögesidir. Bir Türk kültüründe olan dine bağlı olmasa yani bu dinden olmasa dahi bulunduğu kültürü ve ögelerini korumakla görevlidir çünkü Türk'ün kültürü batı tarafından saldırı altındadır.

-Kandemir Yazaç